

udsætning, og naar de opfyldes, vil der fremkomme Rug og Hvede til Eksport, saaledes at den finansielle Beregning ogsaa paa dette Punkt vil kom til at slaa til.

Endvidere sagde det ærede Medlem Hr. Rode, at Bygekporten og dermed ogsaa Eksportafgiften svæver ganske i det blaa. Jeg vil gerne minde om de Forhandlinger, vi i Fjor førte i Kornudvalget sammen med den daværende Indenrigsminister Rode om Bygekporten. Det ærede Medlem vil vide, at de Eksportører, som søgte Eksportdispensation, var mere end villige til at yde en Eksportafgift, de prøvede overhovedet slet ikke paa at komme udenom den, men tilbød ganske uforbeholdt paa Forhaand at betale en Afgift, hvis de kunde faa Løv at eksportere Byggen. Eksporten førte imidlertid ikke til noget, fordi man ikke vilde gaa ind paa den af Ministeren foreslaaede Ordning. Vi vil sikkert komme til at staa overfor det samme Forhold, naar vi kommer hen paa Vinteren: Der vil være en Del, som vil søge Eksportdispensation for Byggen, vi skal forhandle frem og tilbage, fordi Eksporten er forbudt ifølge Loven; imidlertid falder Markedet bort, og saa samles det Korn, som eventuelt kan eksporteres, hvilket da maa blive et mindre Kvantum, paa ganske faa Hænder. Men hvis vi paa Forhaand kan sige: Saaledes ligger Forholdet, saa ved Landmændene, hvilken Pris de kan faa for Kornet, og det vil i en ganske anden Grad komme ud til de Folk, som bør have Fortjenesten af denne Eksport. Det ærede Medlem argumenterede med, hvorledes det kunde være med det Sædekorn, for hvilket der blev givet Udførselstilladelse i Fjor. At det skete under ganske betryggende Former, er rigtigt, der blev af det tekniske Landbrugsudvalg udarbejdet ganske bestemte og tilstrækkelig betryggende Regler, men selv om det blev udført som Sædekorn, og selv om Reglerne blev overholdt af dem, som skulde aflevere Kornet, ved ingen, hvad det blev brugt til, naar det kom udenfor Landets Grænser. Det var den almindelige Opfattelse i Kornudvalget, og jeg tror ogsaa hos den Mand, som udarbejdede disse Regler, maaske ogsaa hos den daværende Indenrigsminister Rode, at naar det Korn kom udenfor Landets Grænser, vilde det ikke blive saaet. Der kom ogsaa Sædekorn ud saa sent, at man skulde synes, det var umuligt, at det skulde kunne blive saaet, men det blev udført under bestemte Regler som Sædekorn her fra Landet. Noget lignende vil

ske nu, hvis vi ikke faar en bestemt Ordning, og derfor bør vi gaa til den her foreslaaede Ordning. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at vi burde komme til en Ombytning Vare for Vare. Hvis vi skulde gaa til en saadan, vilde det i højeste Grad kræve Centralisation. Det blev nævnt i samme Forbindelse, at vi skulde ombytte Smør med Kul. Det, vi trænger til i Øjeblikket med Hensyn til Smørret, er at faa Smørekportudvalget ophævet og faa Handedelen givet fri. Vi ser, hvilke Følger det har, at vi sælger paa 2—3 Maaneder, hvorledes Landbruget paa den Maade taber sine Penge. Jeg tror, at Mejeriorganisationen gør klogt i snarest muligt at faa denne Centralisation af Smørhandelen ophævet, hvilket nu ogsaa kræves af Smørekportforeningen; det er ikke den Vej, man fra den Side ønsker at gaa.

Med disse Bemærkninger tror jeg at have svaret paa i alt Fald nogle af de væsentligste Punkter i det ærede Medlem Hr. Rodes lange Tale og at have svaret i Tilslutning til, hvad den højtærede Landbrugsminister sagde i Gaar. Jeg vil ligesom det ærede Medlem slutte med at udtale det Haab, at det dog skal lykkes ved en Udvalgsbehandling at naa til Enighed om Kornlovsforslaget. Jeg for mit Vedkommende har ingenlunde tabt Haabet. Ifølge de Udtalelser, der er faldet, forekommer det mig, at Divergenserne ikke er saa overmaade store. Selv om Lovforslaget er kritiseret nok saa skarpt fra det radikale Partis og Socialdemokratiets Side, er det kun, hvad man har ventet. Men foreløbig har det været en gold Kritik, man har ikke kunnet sige, hvilke bedre Ting der skulde sættes i Stedet. Jeg skal hermed endnu en Gang paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, idet jeg haaber paa, at det skal lykkes i det kommende Udvalg at naa til Enighed om det.

Formanden: Folketingsmand Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den ærede sidste Talers (Hede-gaard) Udtalelser om Centralkontoret bør, forekommer det mig, ikke staa uimodsagt. Det ærede Medlem udtalte, at Forholdet var det, at Landbrugsministeren maatte give Centralkontoret Tilladelse til at sælge den ene Ladning efter den anden, hvilket skaffede Staten store Tab. Formodentlig vil denne Sag blive nærmere oplyst af den højtærede Landbrugsminister, naar han svarer mig paa mit Spørgsmaal, hvor-